

Ewangelia na środę: Jezus uczy praktykowania braterskiego upomnienia

Komentarz na środę
dziewiętnastego tygodnia
okresu zwykłego. „Gdy brat
twój zgrzeszy , idź i upomnij go
w cztery oczy. Jeśli cię usłucha,
pozyskasz swego brata”. Jezus
poucza ucznia o praktyce
„braterskiego upomnienia”
innego ucznia, który popełnił
błąd. Każdy z nas może kiedyś
potrzebować takiej pomocy.

Ewangelia (Mt 18, 15-20)

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Gdy brat twój zgrzeszy przeciw tobie, idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata. Jeśli zaś nie usłucha, weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na słowie dwóch albo trzech świadków oparła się cała sprawa. Jeśli i tych nie usłucha, donieś Kościołowi. A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech ci będzie jak poganin i celnik.

Zaprawdę, powiadam wam:

Wszystko, cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie.

Dalej, zaprawdę, powiadam wam:

Jeśli dwóch z was na ziemi zgodnie o coś prosić będzie, to wszystko otrzymają od mojego Ojca, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej

zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich».

Komentarz

Chrześcijańska praktyka upomnienia braterskiego jest zakorzeniona w Ewangelii. Jest to fundamentalny środek do osiągnięcia świętości i nie zbaczania z drogi. W tym fragmencie Jezus poucza uczniów, jak mają ją praktykować między sobą, z miłością, na osobności.

Potrzeba upomnienia jest powszechna, ponieważ ludziom trudno jest uznać własne błędy. W ten sposób jej wartość została doceniona przez klasycznych autorów pogańskich, takich jak Seneka (por. De Ira, 3, 36, 4). Święty Ambroży dał świadectwo tej praktyce wśród katolików, gdy napisał w IV wieku: „Jeśli odkryjesz

w przyjacielu jakąś wadę, upomnij go w tajemnicy (...) Upomnienia rzeczywiście czynią dobro i przynoszą więcej pożytku niż niema przyjaźń” (De Officiis Ministrorum II, 125-135).

Pierwszym punktem, który wyłania się z tego fragmentu Ewangelii jest to, że upomnienie braterskie jest rzeczą dobrą. Konieczna jest postawa pokory i gotowość do przyjęcia pouczenia. Tylko w takim stopniu, w jakim ktoś jest gotów przyjąć upomnienie braterskie i naprawić swoje życie, będzie wiedział, kiedy i jak należy udzielić upomnienia braterskiego.

Przed przystąpieniem do upomnienia, mądrze jest pomodlić się za tę osobę. Następnie, gdy intencja zostanie oczyszczona, roztropnie byłoby skonsultować się z inną osobą, która jest w stanie

ocenić, czy upomnienie jest właściwe, czy nie.

A zatem, dzięki tym zabezpieczeniom, wypełniamy w bardzo praktyczny sposób przykazanie miłości bliźniego jak siebie samego, które jest przykazaniem podsumowującym wszystkie inne. To prawdziwa miłość do bliźniego skłania nas do tak wielkiej troski o siebie nawzajem.

Serdeczność jest ważna dla skuteczności upomnienia braterskiego. Kiedy ludzie autentycznie troszczą się o innych, braterskie upomnienie będzie stosunkowo łatwe i zostanie dobrze przyjęte, ponieważ odbiorca będzie czuł, że motyw jest dobroczynny i z ludzkiego punktu widzenia jest bardziej skłonny do jego przyjęcia. Stąd tak ważne jest przeżywanie braterstwa we wszystkich jego

aspektach, a nie tylko w poprawianiu innych.

Należy również wybaczyć wszelkie przewinienia, zanim się je wytknie. Zaraz po tym fragmencie Piotr pyta Jezusa, ile razy powinien przebaczyć swojemu bratu, gdy ten zgrzeszy przeciwko niemu. Do siedmiu razy? A Jezus odpowiada, że nie siedem ale aż siedemdziesiąt razy siedem. Gdzie jest prawdziwa miłość i czułość, tam jest miejsce na braterskie upomnienia; i tam jest również prawdziwa atmosfera przebaczenia.

Andrew Soane // Zdjęcie:
Bewakoof MG- Unsplash